

א' דָאַשְׁתָּאָר, אַסְתָּלָק בְּדוֹכְתִּיה, וַסְלִיק לְעַילָּא,
וְאַתְּעַטֵּר בֵּיה יְהָה. בְּאַלְיָן אַתְּתָקָפֶת, וְאַעֲדֵי
וְאַולִיד הַז, וְקָאִים בְּדוֹכְתִּיה, כְּדִין אַתְּעַטֵּר,
וְאַגְּהִיר, וְפְשִׁיטָנְהִירָו, וְאַולִיד נְהִירָו, וְאַפְּיק אַתְּ
ט', בְּטִישׁוּ דָקָא בְּטִשׁ וְנְהִיר רְזָא דְעַלְמָא עַלְאָה,
בְּנְהִירָו.

(דף ק"ט ע"א)

כְּדִין אַסְתָּלָק א', וְנַטִּיל מְגוּ אַוְרָא מ"ש, וְאַתְּחָבָרו
בְּהִדִּיה, וְהָוו אַמ"ש בְּמַלְקָדְמַיִן, וְאַתְּיִשְׁבָ א'
בְּסַטְרָא דְדָרוּם, ש' בְּסַטְרָא דְמַזְרָח, מ' בְּסַטְרָא
דְצָפּוֹן. סְלִיקָא ג' דְהֹוה בְּסַטְרָא דְמַזְרָח, וְאַעֲדֵי
וְאַולִיד צ"ת. אַתָּא ב' דְהֹוה בְּסַטְרָא מַעֲרָב, וַסְלִיק
וְאַתְּחָבָר בֵּין צ"ת. סְלִיקָוּ א' ו', דָא מַסְטָר מַעֲרָב
(נ"א דָרוּם) וְדָא מַסְטָר מַזְרָח, וְאַתְּחָבָרו תְּרֻנוּיָהוּ בְּהִדִּי
ב' בֵּין צ"ת, וְאַגְּהִיר שְׁמָא צְבָאות. פְּד אַתְּגִּהִיר
שְׁמָא דָא גוּ מַשְׁבָּגָא, אַעֲדוֹ אַתְּזָוּן וְאַולִידָו ז' ב'

לשון הקודש

א' שְׁנַשְׁאָרָה הַתְּעִלָּתָה בְּמִקּוֹמָה, וְעַלְתָּה
לְמַעַלָּה, וְדַעַטֵּר בָּה יְהָה. בְּאַלְהָה
הַתְּמִזְקָה וְהַתְּעֵבָה וְהַזְּלִידָה הַז וְעַמְרָה
בְּמִקּוֹמָה. אוֹ מַתְּעַטְּרָת וּמַאִירָה וּפּוֹשְׁטָת
אוֹר, וּמַזְלִידָה אוֹר, וְהַזְּנִיאָה אֶת הָאֹות
ט', הַמְּכָה שְׁחָכָה וְהַאִיר סָוד הָעוֹלָם
הַעֲלִיוֹן בָּאוֹר.

אוֹ מַתְּעַלָּה א' וְנוֹטְלָת מַתּוֹזָה אוֹר אֶת

(נ"א נ) נ. סליקו אמ"ש במלךדמין, ואעדו ואולדיו ס' ע' פ'.

אֲשֶׁתָּאָר ק' יהידאי, וסלקא ונחתא, קיימא גו נוקבא דת呼ומא רבא, חמא לה קדשא בריך הו, דקא מתערבעא, בלא גופא ולא צינרא, ולא עיל למשבנה. עבד לה חופהה למשבנה. ומאי ניהו. ירידות עזים לאهل על המשכן, במא ראת אמר, (שםות כט) ועשית ירידת עזים לאهل על המשכן, לאهل ולא אהל. קו"פ ולא אדם.

תו אַתְגַּלְגָּלוֹ אַתְזֹן בֶּמֶלֶךְדָּמִין, גו עובדא דמשבנה, אמ"ש, ש' אַתְגַּלְגָּלא וְאַתְיִשְׁבָּא בסטר מזרה, ואשתאר ג' תליה באוירא. מ' אַתְגַּלְגָּלא וְאַתְיִשְׁבָּא בסטר צפון, ונפק ד' ואותחבר גו ש' בההוא סטרא. א' אַתְגַּלְגָּל וְאַתְיִשְׁבָּ וּסְלִיק

לשון הקידש

ירידות עזים לאهل על המשכן, כמו שנאמר ועשית ירידת עזים לאهل על המשכן, לאهل ולא אהל. קו"פ ולא אדם.

עוד התגלו האותיות במקדים בתוך מעשה המשכן, אמ"ש. ש' התגללה והתישבה בצד מזרח, ונשארה ג' תליה באויר. מ' התגללה והתישבה בצד צפון, ויצאה ד' וחתברה בתוך ש'

ומאיר השם צבאות. בשמאיר השם זהה בתוך המשכן, מתרבות האותיות ומולידות ז' ב' ט' ג. עולות אמ"ש במקדם, ומתUberות ומולידות ס' ע' פ'. נשארה ק' יהידת, וועלה ויורדת, ועומדת בתוך נקב תהום רבבה. רואה אותה הקדוש ברוך הוא שמתUberבת בלי נוף ולא ציור ולא נבנשת למשכן, עשה אותה חפה וכיסוי למשכן. ומה?

לְגַבֵּי י', וִסְלָקָא וְאַתְּתַקְפָּא בְּהַדִּיה, וְגַטִּיל לֵיה,
וְאַתְּחַבֵּר גֹּו בְּחַבּוֹרָא חֲדָא שְׁדִי. בֶּד שְׁמָא דָא
אַתְּתַקְנוּ גֹּו מִשְׁבְּנָא, בְּדַין קִיּוֹמָא וּקִיּוֹמָא אֵיהּ מְגֹו
מִשְׁבְּנָא דְּלַתְּתָא.

הַזָּאת אַתְּזָוֹן אַתְּגַלְגָּלוֹ כְּמַלְכָדְמַיִן, לְאַתְּיִשְׁבָּא
מִשְׁבְּנָא, סְלִיקָא אַתְּזָוֹן, א' בְּרִישָׁא, ת' לְבָתָר,
א"ת. ב' בְּרִישָׁא, ש' לְבָתָר, אַתְּחַלְפָו אַתְּזָוֹן, אַבְגָּנִית^๔, אַתְּגַלְגָּלוֹ בְּגַלְוִיפִי קְדֻשָּׁא א' ק'. א' אַפְּיִק ק'.
לְגַטְרָא מִשְׁבְּנָא. ק', אַפְּיִק ר'. ר' אַפְּיִק ע' קְרַע.

רְזָא דָא, (בראשית כט) וְאֵת עֹרוֹת גְּדִי הַעִזִּים הַלְּבִישָׁה
עַל יָדָיו וְעַל חָלְקָת צְוֹאָרוֹן. כְּגַ�וֹנָא דָא,
וְעַשְׂיָת יְרִיעָת עִזִּים לְאַחֲל עַל הַמְּשִׁבְבָּן. דָהָא חַוְלָקָא
דָא, אַצְטָרִיךְ לְאַחֲזָאָה לְבָר, לְגַטְרָא הָהִיא דְּלַגָּאוֹן,
וְעַל רְזָא דָא אַלְבִּישָׁת לֵיה לְיַעַקְבָּר לְבָר. שְׁטוֹן

לשון הקידוש

באותו צד. א' הַתְּגַלְגָּלה וְהַתְּנִשְׁבָּה
וְעַלְתָּה לֵיה, וְעַלְתָּה וְחַזּוֹקָה עָמוֹ וְגַטְלָה
אותו, וְהַתְּבָרָה בְּתוּבוֹ בְּחַבּוֹר אֶחָד
שְׁדִי. בְּשַׁחַם הַזָּהָב נְתַפְּקָנוּ בְּתוֹךְ
הַמְּשִׁבָּן, אָנוּ קִיּוֹם וּמִידָה הוּא מִתּוֹךְ
הַמְּשִׁבָּן שְׁלָמְטָה.
עוד הַתְּגַלְגָּלי הַאֲוֹתִיות בְּמִקְדָּם
לְהַתְּנִשְׁבָּה בְּמִשְׁבָּן, וְעַלְוָה הַאֲוֹתִיות - א'
בְּרָאש, ת' אַחֲר בָּה, א"ת. ב' בְּרָאש, ש'

קר"ע. אַתְּזֹן אִינּוֹן רְשִׁימָן לֶבֶר, בְּגִין נְטוּרָא דְמִשְׁבְּנָא, דְאֵיְהוּ רְזָא דְבָרִית קְדִישָׁא, וְאַתְּפָרָעָא עֲרָלָה לְבָתָר בְּחֻזְפָּהָה דָא.

תו אַתְּגַלְגָּלוּ אַתְּזֹן, וְאָפִיק אַת ב"ש, שְׁקוּצִית בְּרָאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ הִתְהַגַּדְתָּה תְּהָוֹ וְגוֹ. בְּגַלְגָּלוֹלָא דָא וְהָאָרֶץ הִתְהַגַּדְתָּה תְּהָוֹ וּבְהָוֹ בְּאַתְּזֹן קְר"ע שט"ז. וְחַשְׁךְ עַל פְּנֵי תְּהָוֹם ג' אָפִיק ר', ד' ק' עַד הַכָּא אַתְּזֹן, אַתְּגַלְגָּלוּ, וּבְטִישׁוֹ דָא בְּדָא לְתִקְינָא גַו מִשְׁבְּנָא. אִינּוֹן אַמ"ש אָפִיקוּ תְּזַלְדִּין, (נ"א ת) ה' צ' ו' פ' אַתְּזֹן דְתַלְיָין גַו אֹוִירָא, וּבְטִישׁוֹ בְּאִינּוֹן אַחֲרָגִין וְאָפִיקוּ צִיוּרָא דְמִשְׁבְּנָא ז' ע'. עַד הַכָּא קִיְמָא וְחַשְׁךְ עַל פְּנֵי תְּהָוֹם ח' בְּלָהו בְּסַטְרוֹי אָתָא ס' וְאַתְּחָבֵר בְּחִדְיהָ בְּדִין יְהִי אֹור וְיְהִי אֹור.

לשון הקודש

על סור זה הלבישה את יעקב בחוץ. שט"ז קְר"ע, אותן התגַלְגָּלוּ האותיות והפכו זו בזו לתיקון בתוך המשבן. אותן אַמ"ש הוציאו תולדות, ח' צ' ו' פ' אותיות התלויות בתוך האויר, והפכו אותן לאחר בך על ידי הפסוי הזה. עוד התגַלְגָּלוּ האותיות והוציאו אותן ב"ש, שְׁקוּצִית בְּרָאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים את הַשָּׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ הִתְהַגַּדְתָּה תְּהָוֹ וּבְהָוֹ וְגוֹ. בְּגַלְגָּלוֹל זה וְהָאָרֶץ הִתְהַגַּדְתָּה תְּהָוֹ וּבְהָוֹ, בְּאותיות קְר"ע שט"ז. וְחַשְׁךְ

את גָּלְגָּלוֹ אֶתְּנוֹן בַּמֶּלֶךְ מִין, אֲבָג יְתֵ"ז, אַעֲדוֹ
וְאוֹלִידֹו וְאָפִיקֹו צִוְּרָא גּוֹ רִזְוֹן
דְּמִשְׁבָּנָא, (ס"א בבלאי) **אֶת גָּלְגָּלוֹ חֶדָּא בְּרִזְאָא אֶל בְּ**
מְ', דְּהָא אֶת אֶעֱדָה, וְאוֹלִיד בְּרִזְאָא דְּחִילָּא
וְתוֹקְפָּא, אֶת לְ'. אֶת גָּבָר בְּתוּקְפִּיהָ, וְאָסְתָּלָק
בִּיקְרִיהָ, וְאוֹלִיד אֶת בְּ', בְּדִין אַעֲדִיאוֹ וְאוֹלִידֹו
אֶתְּנוֹן וְאֶתְּחַבְּרוֹ אַחֲרֵינוּ אַלְיָן אֶ' אֶתְּחַבְּרָה בְּגִלוּפִיהָ
בְּאֶת בְּ', בְּדִין טְרַבְּהָרָא טְתַת לְמַהְוִי אֶתְּנוֹן
סְלִקְיָן בְּאֶתְּרִיהָו, גּוֹ צְרוּפָא דְּרִזְאָא דְּמִשְׁבָּנָא. (שמות
 לה) **אֶת הַכְּיוֹר וְאֶת בְּנוֹ.**

יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמִּים, דְּהָא מִין סְלִיקָו וְגַהְתָּו
בְּרִזְאָא דְּאֶתְּנוֹן אֶל. אֶ' אָפִיק וְ. וְ אָפִיק קְ.
אֶת לְ סְלִיק אֶתְּגָּלִיפָו אֶתְּנוֹן בְּגִלוּפִיהָ, בְּחַבּוֹרָא
חֶדָּא, (תהלים כט) **קוֹל יְיָ עַל הַמִּים אֶל וּבָי, אַלְיָן**
אֶתְּנוֹן אֶל, דְּהָא אַלְיָן אַעֲדוֹ וְאוֹלִידֹו וְאָפִיקָו אֶתְּנוֹן.

 לשון הקודש

הַתְּגָלָגָלוֹ הָאוֹתִיות בְּמִקְדָּם אֲבָג יְתֵ"ז, אַחֲרוֹת אַלוֹ,
הַתְּعִבָּרוֹ וְחוֹלִידָו וְחוֹצִיאָו צִוְּרָא תֻּנָּה
סְדוֹת הַמְּשָׁבֵן (בכללותו) הַתְּגָלָגָלוֹ אֶחָד
בְּסָוד אֶל בְּ' בְּ' שְׁבָרִי הָאוֹת אֶ'
הַתְּעִבָּרָה וְחוֹלִידָה בְּסָוד שֶׁל בָּה וְתַקְפָּה
אֶת הָאוֹת לְ. הַתְּגָבָר בְּתַקְפָּו וְהַתְּעִלָּה
בְּכָבוֹדָו, וְחוֹלִיד אֶת הָאוֹת בְּ' אֶוּ
הַתְּעִבָּרוֹ וְחוֹלִידָו הָאוֹתִיות בְּתַקְיָותֵיהֶן בְּחַבּוֹרָה

גו ציירין דמשכַנָא. אם"ש אעדיו ואולידיו ואתגְלִיףו ביגלוּפי רזין דאתזון, לאפקא ציירין דמשכַנָא, א' אפיק ג', ש' (דף ק"ט ע"ב) אפיק ו', לחברא גו את ג' ברזא גן. תדרשא הארץ דשא עשב וגו'. אתגְלִיגְלו אתזון במלקְדֵמִין אם"ש, ברזא ב"ם באליין בגיישו מיא לאתר חד, כתיב יקו' המים מחתה השמים אל מקום אחד. (עד כאן מצאתי בהעתך).

רבי חייא ורבי יוסף הוו אולי באראחא, עד דהוו אולי אמר רבי יוסף, נפתח בעידונין, נ"א בעירין ובעירין) ונימא מלוי דאוריתא. פתח רבי יוסף במלוי דקריאת שמע ואמר, כתיב (דברים י) שמע ישראל יי' אל'הינו יי' אחד. וכתיב (דברים כ) שמע ישראל היום הזה נהיה לך. וכתיב (דברים ט) שמע ישראל אתה ע過ר היום את הירדן. כל הגוי שמע שמע דקאמר

לשון הקודש

אחד. קול ה' על המים אל וכו. אלו אותיות אל, שחרי אלה התעברו והולידו והוציאו אותיות תוכד ציורי המשכן. אם"ש התעברו והולידו ונחקקו בחיקוק של סודות האותיות להוציא את ציורי המשכן. א' הוציאה נ', שנ' הוציאה ז', לחבר תוכד הדאות נ' בסוד גן.

תדרשא הארץ דשא עשב וגו'. התגליגלו האותיות במקדים אם"ש, בסוד ב"ם באלה נכנסו המים למקום אחד,

מֹשֶׁה אָמַאי. דְּהָא שָׁמַע יִשְׂרָאֵל בִּיהוּדָה יִאּוֹת. (ראה
לדרך קאתי) הגי אֲחַר גַּין אָמַאי.

**אֲלֹא בְּלֹהוּ לְדַרְשָׁא קָאָתוּ שָׁמַע יִשְׂרָאֵל בִּיהוּדָה
וְקָאֵי הָאֵי לְדַרְשָׁא קָא אֲתִיא, וְהָבָא רַמְיוֹ
וְאֲתַחְזֵי יְהוּדָה דְּחַכְמַתָּא עַלְּאָה. שָׁמַע, ע' מַאֲתָרוֹן
רְבָרְכוּן אֵיהִי, אָמַאי. אֲלֹא רַמְיוֹ קָא רַמְיוֹ בְּכַלְלָא
חַדָּא, לְאַכְלָלָא עִילָּא וִתְתָא פְּחַדָּא בִּיהוּדָה חַדָּא,
שָׁמַע: שם ע'. הָבָא אֲתַבְלִיל הָאֵי שם בָּאַינְזָן
שְׁבָעֵין שְׁמַהּוּן עַלְּאַיִן, לְאַכְלָלָא לוֹן, דְּהָא שם
אֲתַבְרָכָא מִפְנֵי הָוּ, וְאֲתַבְלִיל בָּהָו. וְאַצְטְּרִיךְ לְאַכְלָלָא
לוֹן פְּחַדָּא בִּיהוּדָה חד, וְלְשֹׁנָאָה רְעוּתָה בָּהָו.**

**דְּהָא וְקָא שְׁבָעֵין שְׁמַהּוּן אַיִינָן בְּרוֹא דְּרַתִּיכָא
עַלְּאָה, וְמַהָּאֵי רַתִּיכָא עַלְּאָה, אֲתַבְרָכָא
הָאֵי שם, וְאֲתַבְלִיל בְּגֻווִּיהָו, וְלְבָתָר יִשְׂרָאֵל בְּכָלְלָא.**

לשון הקידוש

תירחן. כל השם שמע הללו שאמר
משה לשם מה, שהרי שמע ישראל של
היהוד הוא נאה, שהרי לדרך הוא קא
והאחרים הללו למה?
אֲלֹא בְּלָם בָּאִים לְדַרְשָׁה. שָׁמַע יִשְׂרָאֵל
של היהוד וְקָאֵי שְׂזָה בָּא לְדַרְשָׁה, וְבָא
רַמְיוֹ וְגַרְאָה היהוד של הַחַכְמָה
הַעֲלִיוֹנָה. שָׁמַע - ע' היה מִהְאוֹתִיות
הַגְּדוֹלֹות, לִמְהָ? אֲלֹא רַמְיוֹ הוּא רַמְיוֹ

אָבֶל הָא תְּגִינֵן, דָא יִשְׂרָאֵל סַבָּא, לְמַהֲיוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכַלְלָא חֶדָא, הַהוּא אַתָּר דְבִקּוּתָא דְפָלָא. וַעֲלֵ דָא שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, הַשְׁתָא אַתְדִבְקָת אַתָּתָא בְּבָעָלה, וַהֲיוֹ כֶלֶא בְּכַלְלָא חֶדָא, וְדָא שָׁמַע יִשְׂרָאֵל דִיחִזְקָא. (ישָׂרָאֵל) לְבַתֵּר קָא מִיחָד תְּלַת סְטוּרִין, יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד, לְמַהֲיוֹ כֶלֶא חֶד.

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל דְבָלָחוֹ שָׁאָר, לֹאו אִינּוֹ בְּהָאי גְוֹנָא, אָבֶל בְּלָחוֹ אַחֲרֵינוֹ לְדַרְשָׁא קָאָתָנוֹ, וְכָלָחוֹ בְּאַתָּר אַחֲרָא אַתְדִבְקָו, שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עַבְרֵ הַיּוֹם. שָׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֹּה נָהִית לְעֵם. וְכָלָחוֹ בְּדַרְגָא תְּתָאָה אַתְדִבְקָו.

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֹּה נָהִית לְעֵם, שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְאֹת. הַיּוֹם הַזֹּה נָהִית לְעֵם מַהוּ. הַיּוֹם מִבְעֵי לֵיה, מַאי נָהִית. אֶלָא בְּכָל אַתָּר עֵם, פֶר אַתְבָרוֹ לְבַיְהוֹ לְפָלָחָנָא, בְּמַה דָאָת אָמֵר (דניאל ח)

לשון הקודש

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל כֹּל הַשָּׁאָר אִינּוֹ כָמוֹ זֶה, אָבֶל כֹּל הַאֲתָרִים בָאו לְדַרְשָׁן, וּכְלָם בְּמִקּוּם אַחֲרָנוֹ נְדַבְקָו. שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עַבְרֵ הַיּוֹם. שָׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם תֹועַ נָהִית לְעֵם. וּכְלָם בְּדַרְגָה תְּחִתּוֹנָה נְדַבְקָו. שָׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֹּה נָהִית לְעֵם – שָׁמַע יִשְׂרָאֵל נָאָה הוּא, אָבֶל הַיּוֹם תֹועַ נָהִית אֶחָד, לְהִיוֹת הַכָּל אֶחָד.

נָהִיָּתִי וְנַחֲלֹתִי. וְדֹא הוּא דְכַתִּיב, (דברי הימים א כח) שְׁמֻעוֹנִי אֶחָי וְעַמִּי. אֵי אֶחָי, לְפָה עַמִּי, וְאֵי עַמִּי, לְפָה אֶחָי. אֶלָּא אָמַר דָוִד, אֵי בְּרוּזָתָא אַתָּז אֶחָי, וְאֵי לֹא אַתָּז עַמִּי, לְתִבְרָא לְבִיכּוּ לְפֹלְחָנִי. בֶּן הַיּוֹם הַזֶּה נָהִיָּת לְעַם, תִּבְרָת לְבָד לְפָלְחָנָא דְקִוְידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

שְׁמֻעַ יִשְׂרָאֵל אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת הַיּוֹם, בֶּלֶא בְּדִרְגָּא תִּתְאַה, אֵיהוּ, וְשְׁמֻעַ יִשְׂרָאֵל דִיחוֹדָא הוּא דִרְגָּא עַלְלָה. מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אֶלָּא הַהוּא שְׁמֻעַ יִשְׂרָאֵל דִיחוֹדָא, לֹא הָנוּ בְּכָלָהוּ כְּהָא גִוְגָנָא, דָהָא אֵיהוּ הָנוּ רָזָא דְעִילָּא וְתִתְאַ. (בדקָא יאotta) (נ"א וּבְכָל אֶתְר רָזָא לְקַבֵּל וּכְיוֹן) וְאֵיהוּ רָזָא לְקַבְּלָא עַלְיָהוּ עֹזֶל מְלֻכּוֹת שְׁמִים, בְּכָל סְטָרָא, בְּגַיִן דִיצְטְרִיךְ לֵיה לְבָר נֶשׁ, לְמַהְיוּ זָמִין (בְּהַהְוָא שְׁמָא)

לשון הקורש

מַה זוֹה נָהִיָּת? אֶלָּא בְּכָל מָקוּם עַם, שְׁמֻעַ יִשְׂרָאֵל אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת הַיּוֹם, הַכָּל הוּא בְּדִרְגָּה תְּחִתָּוֹנָה, וְשְׁמֻעַ בְּשָׁנָגְשָׁבוֹר לְבּוֹתִיהם לְעַבּוֹדָה, בַּמּוֹ שָׁנָאָמַר (הַיָּאָל ח) נָהִיָּתִי וְנַחֲלֹתִי. וְזַה שְׁבָתוֹב שְׁמֻעוֹנִי אֶחָי וְעַמִּי. אֵם אֶחָי, לְפָה עַמִּי? וְאֵם עַמִּי, לְפָה אֶחָי? אֶלָּא, אָמַר דָוִד, אֵם בְּרַצְוֹן – אַתָּם אֶחָי. וְאֵם (ובכל מקום הסוד לקבָל) וְהָוָא סּוֹד לְקַבֵּל עַלְלָה עַל מְלֻכּוֹת שְׁמִים בְּכָל צָה, בְּרוּשִׁיאַטְרָה לְאַדְם לְהִזְוֹת מַזְמָן (פָאוֹתוֹ שָׁם) בְּאֹתָה שָׁעָה לְעַבּוֹדָת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

בְּהִיא שָׁעַתָּא, לִיחְדָּא שֶׁמֶא דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וְלִקְבָּלָא עֲלֵיה עוֹל מְלֻכּוֹת שָׁמִים.
וּבְשָׁעַתָּא דָּאָתֵי בָּר נֶשׁ לִקְבָּלָא עֲלֵיה עוֹל
מְלֻכּוֹת שָׁמִים, בְּדַיּוֹ שְׁבִינְתָּא אָתֵי
וַיַּשְׂרִיא עַל רִישֵׁיה, וַקְאִים עֲלֵיה כְּפָהִיד, לְסַהְדָּא
סַהְדִּינְתָּא קְמִי מְלָכָא קְדִישָׁא, דְהָאִי אֵינוֹ דְקָא
מִיחָד שְׁמִיה תְּרִי זְמִנִּי בְּיוֹמָא, וְשְׁמִיה אֲתִיחָד
עַילָּא וִתְתָא בְּדַקָּא יָאָות. וְעַל דָּא ע' מְשֻׁמָּעָ
יִשְׂרָאֵל מְאַתְּזָוָן רְבָרָבָן, וְד' גְּמִי מְאַתְּזָוָן רְבָרָבָן,
לְמַהוּי עַד קְמִי מְלָכָא קְדִישָׁא. וְהָא אָזְקָמוּה, יְהָוָה
אֱלֹהֵינוּ יְהָוָה, וְדָא הוּא רֹזֵא דִיחְוֹדָא בְּתִלְתָּ סְטָרִין,
בָּמָה דָאָזְקָמִיה בְּוֹצִינָא קְדִישָׁא, וְאַתְעָר בֵּיה בְּכִמָּה
דוּבְּתִי, וְלִית לֹן רְשָׁו לְאַתְעָרָא בֵּיה יְתִיר.

וְדָאֵי הָאֵי בָּר נֶשׁ, דְקָא מִיחָד שֶׁמֶא (דף ק"ס א ע"א)
דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הָזָא עַילָּא וִתְתָא בְּדַקָּא

לשון הקודש

ליחד את שם הקדוש ברוך הוא ולקיים עלייו על מלכות שמים. ישראל היה מהאותיות הנדרשות, וגם ד' מהאותיות הנדרשות, לדמיות עד לפני המלך הקדוש. ותני פרשונה, יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ יְהָוָה, וזה סוד ההיחود בשלשה צדדים, כמו שבארו המנורה הקדושה והתוער בו בכמה מקומות, ואין לנו רשות להעיר בו יותר. וְדָאֵי הָאֵישׁ הָזָה שְׁמִיחָד את שם מלחה ומטה בראשי. ולבן ע' משבע

יות, שכינתא אתה ישריא על רישיה, ומברך ליה בשבע ברבן, וקרי עלייה, (ישעה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתה פאר.

רבי חייא פתח אבתיריה ואמר, (דברים ז) אתה הראת לדעת כי יי' הוא האלhim וגוי, hei קרא אית לאסתכלא ביה, אתה הראת, מי הראת. אלא כד נפקו ישראל ממיצרים, לא הו ידע ברזא דמיימונתא דקודשא בריך הוא כלום, בגין דבלחו הו פלחי פולחנא נוכראה בגלוותא, ואנשו כל עקרה דמיימונתא דהוה בהו בקדמיתה, דיריתו כל איננו תריסר שבטים מאביהם יעקב.

ובכן אתה משה, או ליף לון דאית אלוה עללה בעלמא, במה דאוקמוה. לבתר חמי כל איפון גפני וגבורון דעל ימא, וכל גפני וגבורון דעבד

לשון הקידוש

הקדוש ברוך הוא מעלה ומטה בראשיו, שכינה באה ושרה על ראשו ומברכת אותו בשבע ברבות, וקוראת עליו, (ישעה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתה פאר.

רבי חייא פתח אחורי ואמר, (דברים ז) אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלhim וגוי, בפסק זה יש להתבונן, אתה ראו כל אותם גנים וגבורות על חיים הראת - מה הראת? אלא בשיצאו

להו במצרים. לבר חמי במא גבירן, במא ובמא
ואתה היבת לון אוריתא, ואוליפי ארחי רקידשא
בריך הוּא, עד דמיטי לעדנא דא.

אמיר לוּז מְשָׁה, עד השטא אצטראיכנָא למילף
לכּוֹ, במא דילפין לרביַא. (מפני ולחלה) ודרא
הוא אתה הראת לדעת, ואוליפת עד הָבָא, לדעת
למנדע ולאסטבלא ולמעל ברזא דמיהימנותא.
ומאי איה. כי יי' הוּא האלָהִים.

אי תימא מלֶה זעירא היא למנדע, הא כתיב
וידעת היום והשבות אל לבך כי יי' הוא
האלָהִים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין
עוד. הבא תליא כל רזא דמיהימנותא, למנדע מגוּ
דא, רזא דכל רזין, למנדע סתימו (נ"א רזא דכל וכו') דכל
סתימין, יהוזה אלָהִים שם מלֶא, וככלא חרד. אתה

לשון הקודש

ובכל הנשים והנערות שעשה להם
עד כאן לדעת ולהתבונן ולהבננס לסוד
האמנה, ומה? כי ה' הוא האלָהִים.
אם אמר, דבר קטן הוא לדעת - הרי
כתב, ידעת היום והשבות אל לבך כי
ה' הוא האלָהִים בשמים מפעל ועל
הארץ מתחת אין עוד. כאן פליי כל
סוד האמונה לדעת מתוך זה סוד כל
הסודות, לדעת סתר (סוד של כל כל
לכלכם במו שמלמדים תינוק. מפני
ולחלאה) וזה אתה הראת לדעת, ולמרות

הראת לדעת, הכא רוא רזון לאינון ידע מדין. זכאיין אינון כל אינון המשתדל באורייתא. ובגין דבד ברא קדשא בריך הוא עלמא, ואורייתא אסתבל בה באורייתא, וברא עלמא, ובאורייתא אהברי עלמא, במה דאויקמה, דבתיב, (משל ט) ואיה אצלו אמון, אל תקרי אמון אלא אמן.

ובו אורייתא אומנא היה. אין. למלבא דבעי למיעבד פלטرين, אי לא שני לגבייה אומנא, לא יכול למיעבד פלטرين. בין דפלטرين אהעידי, לא סליק שמא, אלא דמלבא. אלין פלטرين דעבד מלבא, מלבא שני באינון פלטرين מהשבה.

בז קדשא בריך הוא, בעי למברי עלמא, אסתבל באומנא, ואף על גב דאומנא עבד פלטرين, לא סליק שמא אלא דמלבא, אלין פלטرين דעבד

לשון הקידוש

ובו התורה היה אמן? בן. למלך הנוסטרים, יהוה אלהים שם מלא, והכל אחד. אתה הראת לדעת - בין סוד שרצה לעשות פלטرين. אם לא שם אליו אמן, לא יכול לעשות הפלטرين. בין שגעשה הארמן, לא עולה אלא בשמו של הפלך. באותו ארמנות שעשה המלך, משקיע המלך מהשבה באותו ארמנות.

בז הקדוש ברוך הוא רצה לברא את העולם, הסתכל באמן. ואף על גב

הנסתרים, יהוה אלהים שם מלא, והכל הפסודות ליודעי מדין.

אשריהם כל אלו שמשתדרלים בתורה, ובגלל שכשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, התבונן בתורה וברא את העולם, ובתורה נברא העולם, כמו שבארך, שכחוב (משל ח) ואיה אצלו. אל תקרי אמן אלא אמן.

מלְפָא, וְדֹאי מַלְפָא בְּנֵה פֶּלְטָרִין. אֲוֹרִיִּתָּא צוֹנָהָת וְאַחִיה אָצְלוֹ אָמֹן, בַּי בְּרָא קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, עַלְמָא, דַעַד (נ"א אֲלָא עד) (ס"א לֹא אָתְבָרִי) אָתְבָרִי עַלְמָא, אֲקָדִימָת אֲוֹרִיִּתָּא תְּרֵין אַלְפִי שְׁנִין לְעַלְמָא, וּבְדַבָּר קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא לְמַבְרִי עַלְמָא, הַזָּה מִסְתְּבָל בָּה בְּאֲוֹרִיִּתָּא, בְּכָל מַלְהָ וּמַלְהָ, וּבְדַבָּר לְקַבְּלָה אֲוֹמָנוֹתָא דְעַלְמָא. בְּגַין דְכָל מַלְיָן וּעוֹבְדִין דְכָל עַלְמָין, בְּאֲוֹרִיִּתָּא אִינּוֹן. וְעַל דָא קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא הַזָּה מִסְתְּבָל בָּה, וּבְרָא עַלְמָא.

לֹאוֹ דְאֲוֹרִיִּתָּא בְּרָא עַלְמָא, אֲלָא קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, בְּאִסְתְּבָלוֹתָא דְאֲוֹרִיִּתָּא בְּרָא עַלְמָא. אֲשֶׁר תָּבִח דְקֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא אֵיתָן אֲוֹמָנָא, וְאֲוֹרִיִּתָּא לְקַבְּלָה וּלְגַבְּיהָ אֲוֹמָנָא, שָׁנָאָמָר וְאַחִיה אָצְלוֹ אָמֹן, וְאַחִיה אָמֹן לֹא בְּתִיב, אֲלָא אָצְלוֹ.

לשון הקודש

שהאמון עשה את הארכמן, לא עולה של עולם, משום שב כל הדברים אלא בשמו של המלך: אלו הארכמנות שעשו השעה המלך; וְדֹאי המלך בנה הארכמנות. התורה צווחת: ואַחִיה אָצְלוֹ אמר, בַּי בְּרָא הקדוש ברוך הוא את העולם! שטרם (לא עד לא נברא) נברא העולם הקדימתו התורה אלפים שנים שהקדוש ברוך הוא מתבונן בתורה לעולם, ובשרץה הקדוש ברוך הוא לברא את העולם, היה מתבונן בתורה בכל דבר ודבר, ועשה בנה ארכמנותו

לא אמר, בַּי בְּרָא הקדוש ברוך הוא את העולם, נמצאה התורה בנה ארכמנתו, שנקראת בנה ארכמנתו, בנה ארכמנתו, וְאַחִיה אָמֹן, שנאמר ואַחִיה אָצְלוֹ אמר, וְאַחִיה אָמֹן לא כתוב, אֲלָא

הוֹאֵל וְקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הַזָּא אָסְתַּפֵּל בָּהּ אֲצַלּוּ
הַזָּה אָזְמָנָא.

וְאֵי תִּמְאֵן מַאֲן יִכְילֵל לְמַהְנוּ אָזְמָנָא לְגַבְיהָ. אלא
אָסְתַּפְלוֹתָא דְקֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הַזָּא בְגַזְוָנָא דָא,
ד"א את עבריך שלא عمل ויגעה רכתיבך בבריב יי' שמים נעשה לנו. בגוננא רא
באסתפלותא דיליה היא אומנא) באורייתא, כתיב בה, (בראשית א)
בראשית בראש אללים את השמים ואת הארץ,
אסתפל בהאי מלאה, וברא את השמים. באורייתא
כתב בה, ויאמר אללים יהי אור, אסתפל בהאי
מלאה, וברא את האור. וכן בכל מלאה ומלאה דכתיב
בה באורייתא, אסתפל קדשא בריך הוא, יעבד
ההיא מלאה, ועל דא כתיב ואיהו אצלו אמון.
בְגַזְוָנָא דָא כָל עַלְמָא אַתְבֵּרִי.

**כִּיּוֹן דְאַתְבֵּרִי עַלְמָא, כָל מַלְהָ וּמַלָּה לֹא הַזָּה
מִתְקִים, עַד דְסָלֵיק בְּרֻעּוֹתָא לְמַבְּרִי אָדָם,**

לשון הקודש

אצלו. הויאל והקדוש ברוך הוא התבונן בךבר זה וברא את השמים. בתורה
כתבוב בה, ויאמר אללים יהי אור –
בךבר דזה התבונן וברא את האור. וכן
בכל דבר ודבר שכתוב בתורה, התבונן
הקדוש ברוך הוא ועשה אותה הדבר.
ולכן כתוב ואיהו אצלו אמון. כמו כן
נברא בכל העולם.

כִּיּוֹן שְׁגַבְּרָא הָעוֹלָם בְּכָל דָבָר וְדָבָר,

אללים את השמים ואת הארץ. הסתכל

דִּיחָוִי מִשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרִיְתָא, וּבְגִינָה אֲתָקִים עַלְמָא.
הַשְׁתָּא (דף קס"א ע"ב) בֶּל מִאן דְאַסְתַּבֵּל בָּה בְּאוֹרִיְתָא,
 וְאַשְׁתַּדֵּל בָּה, כְּבִיכּוֹל, הַזָּא מִקִּים בֶּל עַלְמָא.
 קְדֻשָּׁא בָּרוּךְ הוּא אַסְתַּבֵּל בְּאוֹרִיְתָא, וּבְרָא עַלְמָא.
 בָּר נֶשׁ מִסְתַּבֵּל בָּה בְּאוֹרִיְתָא וּמִקִּים עַלְמָא.
 אַשְׁתַּבָּח דָעֹזְבָּדָא וְקִיּוֹמָא דָכָל עַלְמָא, אוֹרִיְתָא
 אִיהִי. בְּגַ�ן פֶּה זְבָּאָה אִיהִוּ בָּר נֶשׁ דְאַשְׁתַּדֵּל
 בְּאוֹרִיְתָא, דָהָא אִיהִוּ מִקִּים עַלְמָא.

בְּשַׁעַתָּא דְסָלֵיק בְּרֻעוֹתָא דְקוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא
 לְמִבְּרִי אָדָם, קָאים קָמִיה בְּרוּקָנִיה
 וְקִיּוֹמִיה, כִּמָה דְאִיהִוּ בְּהָאִי עַלְמָא. וְאַפִּילוּ בֶל
 אִינּוֹן בְּנֵי עַלְמָא, עַד לֹא יִתְנוּ בְּהָאִי עַלְמָא, בְּלָהּוּ
 קִיּוֹמִין בְּקִיּוֹמִיהוּ וּבְתִקְוָנִיהוּ בְּגַ�ןָא דְקִיּוֹמִין בְּהָאִי
 עַלְמָא, בְּחֶד אֹצֶר דְתִפְנֵן בֶּל נְשָׁמָתוֹן דְעַלְמָא
מִתְלַבֵּשָׂן בְּרוּקָנִיהוּ.

 לשון הקודש

לא התקיים עד שעה בראן לברא אָדָם מושום בְּקָד אֲשֶׁרֶי הָאִישׁ שְׁמַשְׁתַּדֵּל
 בתורה, שְׁהָרִי הוּא מִקִּים אֶת הַעוֹלָם.
בְּשָׁעָה שָׁעָלה בְּרַצְוֹנוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
 הוּא לְבָרָא אֶת הָאָדָם, עַמְּדָה לְפָנָיו
 הַעוֹלָם. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הסתכל
 בתורה וברא אֶת הַעוֹלָם. אָדָם מִתְבּוֹן
 בתורה ומִקִּים אֶת הַעוֹלָם. טָרֵם בּוֹאָמֵן
 מַעֲשָׂה וְקִיּוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם הִיא הַתּוֹרָה.